

haanden til adskillige af deres Repræsentanter herinde, og dels derved, at de socialistiske Husmænd jo heller ikke kunde ønske en saadan Særbeskatning, der jo i ikke ringe Grad vilde ramme dem; det maatte man ogsaa formode.

Jeg saa derfor ogsaa til min Glæde, at Husmændenes Sendemandsmøde og Landsmødet for nylig i Aarhus enstemmigt vedtog en Frihandelsresolution, ogsaa med det ærede Medlem Hr. Bordings Stemme; han var jo med i det Udvalg, der lavede den, og stemte ganske sikkert ogsaa for den; at han saa Dagen efter holdt et Foredrag, hvori han talte for Told, betyder formodentlig ikke noget videre, jeg antager, at de tilstedeværende Husmænd opfattede det som noget, han gjorde paa Embeds Vegne; det, der betød noget, var jo Resolutionen, som han havde været med til at foreslaa, og som han havde stemt for. Og dette glæder mig i høj Grad; det betyder altsaa, at her staaer Landbruget enigt mod denne konservativ-socialdemokratiske Toldpolitik. Øget Toldbeskyttelse og den dermed sammenhørende aktive Handelspolitik — det ene vil jo følge af det andet — vil efter mit Skøn, som jeg tidt har sagt, angribe Livsnerven i dansk Landbrugsvirksomhed, og derfor bør vi værgе os derimod.

Kun paa et enkelt Punkt giver det ærede Medlem Hr. Stauning mig Medhold. Det er der i Talen, hvor jeg siger, at „jeg ikke hører til dem, der tror, at Krisen nu snart er ovre“, og jeg fortsætter: „Vore Hovedstadsblade, der jo ogsaa kender mindst til det, behager at være af den Mening, at naar Smørret en kort Tid er steget 13 Ø. og Flæsket er steget 10 Ø. for derefter at falde 12 Ø.“ — det er nu for Resten faldet meget mere, baade Smørret og Flæsket — „saa er Krisen forbi“; og jeg siger videre: „Der er endnu intet rigtigt Forhold mellem Ejendomspriser og Brugsværdi. Jeg tror, at de Ejendomspriser, der nu betales, om 2 Aar vil være gaaet ned med ca. en Fjerdedel“.

I denne Betragtning, at Krisen ikke snart er ovre, gav det ærede Medlem Hr. Stauning mig Medhold, men ellers var han ret vred over denne Tale, og det tager jeg, som sagt, som et godt Tegn. Men det ærede Medlem siger, at jeg har „æreskændt“ Landets Hovedstad, der omfatter $\frac{1}{6}$ af Befolkningen. Nej, det ærede Medlem skulde citere rigtigt. Jeg siger paa dette Punkt: „Tyngdepunktet for Magten har længe nok ligget i den Hovedstad, hvor mægtige Kredse førte an til Svindel og Spekulations bundløse Tab for Nationen“. Det var det, jeg sagde, og det forundrer

mig noget, at Socialdemokratiets Formand og Fører er saa ømtaalelig for disse mægtige Kredses, for disse Glückstadt'eres og Heilbuth'eres og andre Spilleres Ære, som der kunde være Tale om. Det havde jeg i Grunden ikke ventet.

Jeg har ikke med et Ord angrebet Hovedstadens Befolkning; det er kun disse mægtige Kredse, der tappede Nationen for ca. 1 000 Mill. Kr., som nu andre maa indtjene igen. Det er dem, det ærede Medlem Hr. Stauning fører et saa ihærdigt Forsvar for, at han ogsaa maa køre op med Smaatab, mindre Tab ude paa Landet, i Ebberød Bank, tror jeg det var, og Ebeltoft Bank og flere andre. Det er meget kedeligt, at disse Tab har fundet Sted, og at der er gaaet Banker fallit ogsaa paa Landet, men naar det kommer til Stykket, og det bliver lagt sammen, er det jo kun Smaating, der er sket, imod det herinde.¶

Videre sagde jeg: „Havet og den danske Muld bærer de Værdier frem, som nærer vort Folk“. Ja, er det ikke sandt? Maa det ikke høres? Er det ikke stort taget Skibsfart, Fiskeri og Landbrug, der nærer vort Folk? Hertil kommer saa den Indtægt, der frembringes ved visse ubeskyttede Erhverv og Industrier, og disse Erhverv og Industrier har jeg altid ydet den største Anerkendelse; jeg gjorde det sidst i den offentlige Udtalelse, som Landbrugsraadet fremsatte i Anledning af Toldspørgsmaalet. Man kan jo ikke ved alle Lejligheder tale om alle mulige Ting og nævne alle mulige Ting i samme Tale, men det vilde jo være besynderligt, om Landbruget ikke havde den Opfattelse, at man med største Glæde maatte hilse de ikke smaa eller faa Industrier, vi har, der klarer sig i den frie Konkurrence paa samme Maade, som Landbruget gør det. Det er jo store Værdier for Landet; men det er de Industrier — og de dertil hørende Fagforeninger —, der vil have og bruge de Krykker, som det ærede Medlem Hr. Stauning i sin Tid tilbød dem, det er dem, der har det ærede Medlem Hr. Staunings Bevaagenhed; det ærede Medlem vil, at vi andre kun skal bøje os og betale, saa er vi nogle rare Mennesker.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde saa, at naar der var nogen, der sagde noget rent periferisk om Landbruget, saa følte jeg mig straks saaret o. s. v. Det, jeg drog frem og hentydede til i min Udtalelse, var nu ikke noget særlig periferisk, og naar det ærede Medlem talte om, at jeg havde „æreskændt“ København, tror jeg, man kan bruge dette Udtryk om den Udtalelse fra socialdemokratisk Side, som jeg hentydede